

Megjelenik hetenként kétszer:

csütörtökön és vasárnap

Felelős szerkesztő:

SZENDRŐI JÓZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal Sopron, Háromhátér 3.

TELEFON 394. SZÁM.

ÚJ ÉLETT

Előfizetési ár:

Egész évre . K 8.—

Fél évre. . . „ 4.—

Negyed évre. „ 2.—

Egyes szám ára 8 fill.

Hirdetéseket a lap kiadóhivatala megegyezés szerint felvesz.

Kéziratokat nem adunk vissza

Társadalmi és ismeretterjesztő lap.

Minorita-papból lelkész-őrnagy.

Az aradi minorita lelkészek hazafiságát, minden igaz nemzeti ügy iránt való lelkesedésüket fölösleges külön méltatni. Erről a multakban is fényes tanubizonyságot adtak és a hazafias kötelesség teljesítésében az aradi minoriták mai jelenlegi tagjai semmiben sem maradnak el a régiek mellett.

Amint a háboru kitört és a parancs hadbaszólította a katonákat, az aradi minorita rendháznak több fiatal tagja nyomban katonai-lelkészi szolgálatra jelentkezett. Ezek között volt Korom Pál aradi minorita-lelkész, polgári iskolai hittanár is, aki a hetedik hadtestben működött, mint katonai lelkész és a rendkívül szimpatikus, lelkes fiatal pap annyira megnyerte legfőbb parancsnokának, Csanády altábornagynak, a most kitüntetett hadosztályparancsnoknak tetszését és szimpatiaját, hogy ott a harctéren őrnagygyá nevezte ki az aradi minorita-papot és a további harcokban már mint hadosztály plébános működött.

Korom Pál, aki szegedi származású és csak egy esztendeje működik Aradon, a mozgósítás alkalmával, mint tartalékos

tábori segédlelkész jelentkezett szolgálatra. Az önként jelentkező aradi papot természetesen nagy örömmel fogadták és augusztus közepén már el is indult az északi harctérre és ő is — többiekkel egyetemben — habár nem is a tűzvonalban, végig küzdötte a galíciai hadjáratot. Ott volt minden nagyobb csatában és páratlan lelkesedéssel beszél katonáink hősiességéről, vitéz magartartásáról.

Még a hadjárat elején Korom Pál annyira kitüntette magát, hogy egy napon egy magasrangú főtiszt maga köré gyűjtötte a katonai lelkészeket és a hadosztály parancsnok nevében kijelentette, hogy Korom Pált hadosztály plébánossá nevezi ki s mint ilyen, a katonai fokozatnak megfelelően őrnagyi rangot visel. Négy káplán került a kitüntetett és magas előléptetésben részesült aradi minorita pap mellé, aki a galíciai harcok után részt vett a kárpáti harcokban és kritikus természetű influenzával került a napokban haza Aradra, de rövid szabadságának letelével már vissza is utazik a harctérre.

Fölkeresték Korom Pált, aki több igen érdekes dolgot mondott el a harc-

ban tapasztalt élményeiről, de csak azokról természetesen, amelyeknek közlése megengedhető.

— Azzal kezdhetem, mondotta a fiatal lelkész, hogy katonáink a legnagyobb harcokban sem feledkeznek meg a vallásról és Istenbe vetett szent bizalommal indulnak a harcba. Apró kis Szűz Máriás érmeiket osztottunk ki és azokat katonáink ugyszolván valláskülönbség nélkül, sapkájuk mellett viselik. Nagyobb ütközetek előtt mindig tábori misét tartunk s lelkesítő beszédeink után, szent hittel, dalolva mennek a fiaink a tűzbe.

— A katonák lelkesítése mellett mi a legfontosabb funkciójuk a tábori lelkészeknek? — kérdezték — A lelki vigasz, a gyóntatás és az elesett hősöknek temetése — válaszolt Korom Pál. Az ütközetek után a szanítészekkel felferessük a harcteret, beszenteljük a halottakat és aztán a közkatonákat egy közös sirba temetjük. Mindig találtunk valamilyen lécet, azzal keresztet csináltak katonáink és tonta ceruzával jegyeztük rá az ilyesféle fölirást: Itt nyugszik tíz hős katona. A tiszteket külön sirba tesszük, de megtörténik akárhányszor,

Gyerekharc.

A tüztenger, mely árad szerte,
Két fiamat is megperzselt:
Nagy harci kedvben, egész napon
Fújják az egyik csatadalom.

Az ötéves karddal kezében
Kis csapat élén jár kevélyen;
A kisebbik több pajtásával
Hátul dőcög a puskájával.

A „Hurrá“ szóra utccu neki
Egyik a mást már üti, veri:
Egymást döngögtvén mint a falat,
Földön hömpölyg — az egész csapat!

Van zene-bona, jajveszéklés,
A zür-zavarban kis orrvérzés:
Borogatás egyik fiamon,
Nem fújja már a csatadalom...

Bár sirás lett a játék vége,
Cukor után már szent a béke:
Dicsekedik a legidősebb:
„A magyar volt a legerősebb!”

Fiam meg titkon kérdi tőlem:
„Ugy-e papa, ha nem is győztem...
Én magyar vagyok?” Helybenhagyom,
S megvert fiamat — csókolgatom:

Szendrői József.

Az egyenruha varázsa.

(Elbeszélés.)

Írta: Dr. Körösy László.

Az egyenruha gyakran forradalmat csinál. Ezt bizonyítja a következő történet.

Kassay Emilia kisasszony, csöndes falusi magányában, mindig bizonyos áhitattal tekintett az egyenruhára. Pedig az ő szerény szülőföldjén csak a kisbíró járt ilyen kosztümben.

Mikor azonban a karácsonyi szüenidőre hazavetődött a Gajdosék kamasz Lajkója, az már azután nagy szenzáció lett az Emilia szép szemében, mert selmeczi akadémiai erdész egyenruhában pompázott, sőt még diszkardja is emelte tekintélyét.

De Kassayék nem igen szivelték a Gajdos családját. Olyanféle viszonyban voltak egymással, mint a schakespearai Rómeó és Julia kőszívű családtagjai. Pedig szegény Lajkónak akkor még bajusza sem nőtt, tehát nem is igen értett a kurizálás művészetéhez.

Végre mégis csak teljesült Emilia szive vágya. Valóságos egyenruha jelent meg szegény kastélyukban. Azt pedig a székvárosi új állatorvos mutatta be. Ez az egyenruha már valóban katonásan feszített. Arany zsi-

nór ragyogott fekete tiszti sapkáján. Hatalmas kardja pedig nagyszerűen zörgött.

Kassayék nagy megilletődéssel fogadták a nevezetes vendéget, aki első pillanatra olyan otthonias lett, hogy nyomban levetette tiszti kabátját. Ekkor azután bemutatkozott a dalia szive és termete szerint. Arany pászományos dolmányt feszített rajta. Emilia tehát elragadtatással ismerkedett meg életnagyságban a hatásos egyenruhával.

Az is észrevette, az első látogató tehát olyan nyájasan csókolta kezét az urnőnek, hogy az zavarában kisetett az élestárba. Életpárja udvariasságát azonban meg akarta előzni maga Kassay Gusztáv ur, aki a szomszéd szobába settenkedett.

Mig az udvarias mama a leggusztosabb sonkaszeleteket vágdalta és a figyelmes papa a legzamatosabb papramorgót szemelte ki, addig az új egyenruhás úr megismerkedett a kastély csitri, de csinos nimfájával.

Maga Emilia kezdte a vasat verni:
— Mióta katonatiszt, Kosztolányi úr!

— Kérdezte mohó kíváncsisággal.
— Tartalékos tiszti rangom van ugyan szép kisasszony, de hivatásom szerint magyar királyi állatorvosi egyenruhát viselek.

Szalámit, sajtót, akácmézét, Pilseni Bürgerbräu-sört, mindenféle gyümölcsnedvet a legjobb minőségben jutányos árban ajánl

Gruber János

csemegekereskedő

Megyei telefon 375.

Sopron, Várkerület 107/a szám.

hogy két-három tiszt kerül egy sirba. Itt azonban följegyezzük az elhunyt hősöknek nevét, rangját és pontosan nyilvántartjuk azt a helyet, ahol az elföldelés történt.

— Főtisztelendő urék nem kerültek soha harc vonalra? — kérdezték végül.

— A frontban nem voltunk, de egy ízben ellenséges tűzbe kerültünk. Az első kárpáti harcok idején történt, hogy amint a trénnel, kocsinkkal haladtunk az országúton, gránátok csaptak le a közelünkbe. Orosz tüzérség jutott a közelünkbe és a helyzet egyre veszedelmesebb lett olyannyira, hogy a lelkészeknek a kocsiról le kellett szállani. Azonban ott volt fedezéknek tüzérségünk, amely páratlan munkát végzett és tönkretette, megsemmisítette az ellenséges ütegeket. De hát azért semmi bajunk nem történt... Korom Pál őrnagygyá történt kinevezése a napokban megjelenik a Rendeleti Közlönyben is.

A világháború.

Hivatalos jelentések.

Az északi harctérről dec. 10-én délután ezt a jelentést adták ki: Lengyelországban arcvonalunkon tegnap nyugalom volt. Az egyetlen támadást, amelyet az oroszok a Noworodomszktól délnyugatra eső területen éjjel intéztek ellenünk, visszavertük. Nyugat-Galiciában mindkét részről nagy erőket vittek a küzdelembe. Itt eddig több mint

— Jé, nem is tudtam, hogy Kosztolányi úr orvos?

— Állatorvos, kedves kisasszony. Ugy-e van a papának lova, tehene, sertése, kutyája, baromfia? Azok az én pácienseim. De nem unatkozik-e aranyos kicsikém a falusi életben?

— Nem, Kosztolányi úr, zongorázok, olvasgatok, kézimunkázok, a barátnőmmel levelezek és segédkezem az anyuskámnak. Ekkor lépett be Kassay úr a zamatos dió nektárral. A vendégnek a házi gyártmány is ízlett. De még inkább meghódította a remek sonkaszeletek sora és a fölséges vörösbor, amit Kassayné szolgált föl gusztyososan.

— Nőtelen-e még Kosztolányi úr? — kérdezte a diplomatikus mama.

— Még nőtelen, de nem ártana már, ha rendezett viszonyok között élhetnék.

— És miért nem nősült meg, ha az a szive vágya? — adta föl az életkérdést a gondos apa.

— Mert még nem találtam meg azt kérem, akit kerestem.

Ekkor azután olyan veséig ható, kutató pillantást vetett a szende Emiliára, hogy azt mind a három Kassay-tag rögtön észrevette.

Kosztolányi Oszkár ekkor azt a villámhárítót állította föl:

— Hol végezte a kisasszony tanulmányait?

tizezer oroszot fogtunk el. A csata ma is tart. A Kárpátokban hadműveleteink következtében saját területünkben már jelentékeny részt sikerült visszazsárolnunk. Höfer vezérőrnagy.

A német nagyvezérkar jelenti: Souain környékén a franciák tegnap heves tüzérségi tüzelésre szorítottak.

A franciáknak az argonnei erdőség keleti szélén Vauquois-Bouneaillesből megújított támadása nem jutott előre, összeomlott tüzérségünk tüzeiben. Az ellenség nyilvánvalóan nagy veszteségeket szenvedett.

Három ellenséges pilóta tegnap a nyílt, hadműveleti területen kívül fekvő Freiburg városra (Baden) tíz bombát dobott. Kárt ezek nem okoztak. A Mazuri tavaktól keletre csak a tüzérség harcolt.

Észak-Lengyelországban a Visztula jobbpartján ott előnyomuló hadoszlopaink egyike rohammal bevette Przasnysz helységét. Hatszáz oroszot fogtunk el és néhány géppuskát zsákmányoltunk. A Visztulától balra folytatjuk a támadást.

Dél-Lengyelországban az oroszok támadásait visszavertük. A legfőbb hadvezetőség.

Sztropkóra, Mezőlaborcra és Bártfára bevonultak csapataink.

Sáros megyében az oroszokat teljesen vissza verték. Bártfa tegnap óta ismét birtokunkban van, a hivatalok már megkezdték működésüket és a lakosság is kezd lassan visszaszállingózni. Az oroszok a városban található összes élelmicikket elfogyasztották, illetve magukkal vitték. A város ugyszólván teljesen sértetlen maradt.

Zemplénben az oroszokat teljesen visszazsorítottuk. Legfeljebb a határszéli erdőségekben elszórva lehetnek kisebb, eltévelyedett orosz csapatok. Sztropkó és Mezőlaborcra már napok óta csapataink szálláshelye.

Ung megyében még csak Uzsok táján vannak kisebb orosz csapatok. Ezek azonban nem támadnak.

— A székvárosban. Az apácák polgári iskolájában. Tavaly végezte be iskoláit.

— Nincs még tizenhét éves?

— Csak tizenhét. Még bálban sem járt.

— Az idej farsangon csak bemutatják a szép kisasszonyt a városban?

— Ez a mi szándékunk is, Kosztolányi úr?

Az állatorvos azután megtekintette a régi, kopott kastély másodrendű állapotát, azután végtelen szeretetreméltósággal elkészönt.

II.

Az első bál izgalmai már hetek óta zsarnokian uralkodtak a Kassay-kurián. A mama előbb leányával Budapestre utazott bálruhakelme és megfelelő dísz vásárlására. De a maga bálanyai gondjait is elintézte ugyanekkor.

Azután megérkezett a székváros legnépszerűbb varrónője, aki álló hétig művészkedett, próbált, míg a hófehér csoda végre teljesen sikerült. Sor került az új női selyemöltözetre is. Ennek költségét azonban az úrnő „saját zsebpénzéből” fődözte. Kassay úr szintén kivásárolta az évek óta pangó szalonruháját. A varrónő pedig nemcsak a honoráriumtól, hanem a nagyszerű ellátástól is pompásan meghízott nyolc nap alatt. Még a vén kocsinak is új libériát szereztek.

(Folytatjuk.)

Máramaros megyében az orosz csapatok Majdánkáig nyomultak előre, azonban itt sem támadnak, mert, ugylátszik, nem érzik magukat elég erősnek.

Az oroszok Bukovinában.

Kimpolung, dec. 11. Bukovinában nagy viharok és rendkívüli hidegek vannak. A hőmérő — 20 fokra süllyedt. Az oroszok most még nagyobb mértékben fosztogatnak, mint azelőtt. A hegyekben a már különben is kifosztott lakosság körében nem tudnak élelmiszereket felhajtani és így az ország belsőjéből kell az élemezésről gondoskodni. Ez azonban nagy nehézségekbe ütközik. Ezért igen gyakori a szökés az orosz táborból. Dr. R. M.

Bombákat dobtunk Cetinjére és a Lovcenre.

Róma, dec. 11. Egy osztrák-magyar repülőgép elszállott Cetinje fölött és bombákat hajított, amelyek az orosz követségre és Danilo trónörökös nyaralójára hullottak. Egy embert megölt a robbanás. A helyőrség élénken tüzelt az aeroplánra, amely sértetlenül repült el Cattaro felé, de utközben bombákat vetett le a Lovcenre.

Három német hadihajó pusztulása.

A délamerikai vizeken, ott, ahol az Atlanti Óceán összeér a Csendes Óceánnal, a Horn-fok és a Falkland-szigetek között, érzékeny veszteség érte a német flottát. Az angol flotta a japán hajóhadnak támogatásával üzőbe vette a Spee admirális vezetése alatt álló német flottát. A német hajóraj, amely a délamerikai vizeken flottabázis nélkül operált s így szent, főleg azonban municiót sehol sem vehetett fel, a túlerőben lévő ellenséges hajóraj elől folytonos menekülésben kereste a szabadulást. A harc rövid ideig tartott s a Gneisenau és a Scharnhorst elsüllyesztésével végződött. A Leipzig, Nürnberg és Dresden gyorsaságuk segítségével menekülni próbáltak. Ez azonban csak az utóbbi kettőnek sikerült; a Leipzig útját az angol hajók elvágták s a kis cirkáló ugyancsak hősi küzdelem után szintén elsüllyedt. A Gneisenau és Leipzig legénységének egy részét az angolok kimentették a vízből, az admirális hajója, a Scharnhorst azonban hirszerint teljes legénységével együtt süllyedt a tenger fenekére.

Poincaré előtt robbant fel egy német bomba.

Genf, dec. 11. Párisból érkezett jelentés szerint Poincaré nagy veszedelemben forgott. Az elnök ugyanis Hazebrouckban volt, midőn a német Taube-repülőgép megjelent a város fölött és bombákat dobott le. Egy bomba épen azon csapat mellé esett le, amely fölött Poincaré szemlét tartott. A bombarobbanás következtében Poincaré közvetlen közelében tizenhat katona az életét vesztette. Az elnöknek csodálatosképp semmi baja sem történt.

Franciaország napi kiadása: 30 millió.

Stockholm, dec. 11. Párisból táviratozák: A pénzügyminiszter kijelentette, hogy Franciaország naponta harminc millió frankot költ a háborúra, de ez az összeg valószínűleg még növekedni fog.

Harc Batumért.

Konstantinápoly, dec. 11. A főhadiszállás a következő kommunikét teszi közzé: Tegnap az oroszok hadihajók védelme

Ha nem — menjen a
Jók a fogai? Schebek-féle
divatos fogpótlások műtermébe
Sopron, Magyar-utca 20. szám.

alatt megkísérelték Gonja mellett, Batumtól délre csapatok partraszállítását, hogy bennünket oldalba támadjanak. A partraszállított orosz csapatokat visszavonulásra kényszerítettük, miközben nekik súlyos veszteségeket okoztunk. A harc folyamán két ágyut zsákmányoltunk.

A Van vilajet határán lovasságunk az orosz lovasság támadását visszaverte. Vantól keletre Deir mellett a perzsa határon az oroszok támadását visszavertük, miközben nekik veszteségeket okoztunk.

ADardanellák elleni támadás meghiúsult.

Genf, dec. 11. Athéni jelentések szerint az angol-francia flottatámadás a Dardanellák ellen meghiúsult. Az angol-francia flotta elhagyta a török vizeket.

Hirek.

Fetser Antal győri püspök. Mint a „M. Kurir“ értesül, győri megyéspüspökké a király Fetser Antal felszentelt püspököt, nagyváradi püspöki helynököt nevezte ki és ez a legfelsőbb kinevezés a hivatalos lap egyik legközelebbi számában fog megjelenni. Fetser Antal jómódu iparos szülőktől született Nagykárolyban, 1862-ben, tehát most van életének 53-ik évében. Atyja már régen meghalt, édesanyja azonban megérte, hogy fia megyéspüspök lett. A bővebb életrajzi adatokra lapunk legközelebbi számában visszatérünk.

Kitüntetések. Néhai Manninger Sándor volt soproni szappangyáros négy fia küzd az orosz ellen. Három tüzér, egy utász. Mily vitézül küzdenek hazájukért, bizonyítja: Manninger Sándor tüzérhadnagy megkapta a Signum laudis-t, öccse Gusztáv, tüzérezredes, az ezüst vitézségi érmet. — Horváth József, soproni főreáliskolai tanár fiát, ki mint árkász-zászlós végzett hősi munkát hazája részére, az ellenség előtt teljesített sikeres és bátor magatartásáért, az I. oszt. ezüst vitézségi éremmel jutalmazták. — Ezenkívül a soproni 18. honvéd gyalogezred több katonája is kitüntetésben részesült. És pedig Németh Károly törzserőrmestert, Szedenich Pál szakaszvezetőt és Bach János önkéntes tizedest a II. oszt. vitézségi éremmel tüntették ki.

Gyászbeset. Budapesten 73 éves korában elhunyt özvegy dunaszekcsői és rácgörcsöni Jagasich Kálmánné Gáár Kirschner Janka urnő Vasvármegye hosszú éveken át volt érdemes főjegyzőjének és későbbi kataszteri igazgatójának özvegye, aki férje halála után több éven át városunkban is lakott. Halálát két fia Jagasich Sándor ipolysági kir. közjegyző és Jagasich Kálmán m. kir. honvédalezredes gyászolják. Az elhunyt urasszonynak Sopronban is voltak rokonai, Fertőszék Jenő vármegyénk főjegyzője, szeretett nagynénje halálát gyászolja benne.

Az ipartanácsba a város közigazgatási bizottsága Heiszler J. M. pékmestert rendes tagul, Tóth János szabót póttagul választotta. A kereskedelmi és iparkamara delegátusai: Krausz Lajos posztós, Dávid Lajos szabó, Spitzer József kereskedő és Peischl Ágost lakatos.

A vármegye közigazgatási bizottsága Baán Endre dr. főispán elnöksége alatt ülést tartott, melyen huszárőrhadnagy egyenruhában megjelent gróf Cziráky József is, aki a harctéren megsebesült. Baán Endre dr. főispán szép szavakkal üdvözli Cziráky József grófot, abból az alkalomból, hogy a harctéren teljesített kötelessége után, amelyeknek során hősi módon harcolt az igaz ügyért, meg is sebesült és hogy most, mikor rövid szabadságon van, eljött ide polgári kötelességét teljesíteni. Bizonyítékát szolgáltatja ezzel annak, hogy kiváló nemzetiségének kiváló sarja. (Lelkes

éljenzés.) A főispán azután szívélyes szavakkal bucsuztatja Várits Károly kanonokot, aki Győrbe való átköltözködése előtt utoljára vesz részt a bizottsági ülésen. A főispán biztosítja a kanonokot, hogy a bizottság minden tagja szeretettel fog gondolni arra a férfira, aki a bizottságban kiváló helyet foglalt el és aki megfontolt felszólalásaival megkönnyítette a bizottság munkáját. Várits Károly hosszabb bucsubeszédet mondott. Megköszönte a főispánnak azt, hogy ifjúkorától jóindulatát élvezhette, a szakelődőknak a vele szemben megnyilvánult előzékenységeit és a bizottságnak szeretetteljes jóindulatát. Fájó érzések között válik meg a megyétől, de szívében a megye iránti tisztelet és hálakötelékei oly erősek, hogy a jövőben is megmaradnak. (Éljenzés.) Ezután következett a napirend. Különösebb momentumokat nem tartalmazott.

Egy soproni nyomdász hősiessége. Csoda tetteket vitt véghez a csatatéren Horváth Ödön soproni nyomdász, ki úgy látszik nemcsak a betűvetéshez ért, hanem már a hadműveletek körül is kiváló taktikával rendelkezik. Helyi vonatkozású vitézi tetteit kell, hogy megörökítsük, kiragadjuk s leszögezzük lapunkba is röviden, kivonatossan abból a levélből, melyet feleségéhez intézett annál is inkább, mert ez vallásos lelkületéről is tanubizonyítást tesz: Most van egy nap szabad időm, melyet csak egyedül neked és jó Istenemnek akarok szentelni. Csak le tudnám mindazt írni betűkkel, amit szívemben érzek. De a Szűz Anyánk, kinek irgalma nagy, meg fogja imáinkat hallgatni és visszaad tenektek, hogy a családi életünket a legnagyobb boldogságban tovább folytassuk. Isten akaratában megnyugodva, türelemmel viselem sorsomat és várom azt a pillanatot, midőn egymásé lehetünk. Én is akarok neked egy kis örömet szerezni. Tegnap, nov. 27-én ki lettem tüntetve a vitézségi kis ezüstéremmel (kleine silberne Tapferkeitsmedaille), mert augusztus 23-án, a polichnai ütközetben hősiességgel viselkedtem. Ezután kapok míg élek évente 90 K 10 ft. Ha a jó Isten hozzá adja az életemet, amelyet többre becsülök 10 aranyéremnél, akkor ez lesz évente a te karácsonyi ajándékom. Nov. 24-én igen nagy veszedelem közepette meglettem úgy felebaráti, mint katonai kötelességemet. Rohamot intéztek a korai órákban ellenünk az oroszok és nekünk vissza kellett menni. Én a katonákat felbuzdítva újra előre vittem és megmentettem egy soproni rendőrt, Gefrt. Sey Miskát, akit egy orosz a hosszú bajonettjével le akart szurni, de én azt lelöttem. Két oroszotól elvettem a Wagner őrmesterünk revolverét és kardját, azután tovább előre menve, az őrmestert és két infanteristát az orosz fogságból kimentettem és velük két gépfegyvert és körülbelül 40—50 oroszot fogtam el. Igaz, hogy könnyen nem ment, mert egy kétméteres orosz pusztával jött nekem, de én leszurtam. Téli meleg ruhát ne küldjete, mert van minden, legfeljebb valami édességet. Örülök, hogy úgy te, valamint drága gyermekeim sokat gondoltok reám, csak a jó Isten adná, hogy ennek az ádáz küzdelemnek minél előbb vége legyen.

Háború és az iskolák. A belügyminiszter a legutóbb kiadott rendeletével felhívta a törvényhatóságokat, hogy a háború miatt nem szabad bezárni az iskolákat és hogy ezeket csak a legvégső esetben használják fel beszállásolásra és sebesültek elhelyezésére. Az ilyen célból már igénybe vett iskolák, ha annak lehetősége fennáll, más alkalmas helyiségekkel cseréltesse ki és felszabadulásuk után rendeltetésüknek azonnal visszaadassanak. És Sopronban a bencések soproni gimnáziumának épületét újból lefoglalták. Imziumának épületét költöztetik ki onnét az már harmadszor költöztetik ki onnét az ifjúságot, azért, mert a hadügyminiszter elrendelte, hogy a 45. gyalogezred b)

osztályú népfőlkelői fűthető helyiségben helyeztessenek el. Hát Sopronban nincsen más alkalmas helyiség, csakis a bencések iskolája? És most már harmadszor? És nem elegendő áldozott e már ez a rend a hazáért, hogy mindig ezt proponálva, csak a bencések helyiségeit veszik igénybe? Tudunkkal ők már többet áldoztak a hazáért, egyszerre azt sokkal nagyobb pénzüsszeggel támogatták, mint összes adományosaival — Sopron városa! Kis kiméletet már ezért is tán megérdemelnének?!

Hurrás üdvözet. A sopronmegyei honvédek a meleg ruhára, amit dr. Töpler Kálmánné a hozzájuttatott kérésre gyorsan összegyűjtött és elküldött, a következő sürgöny érkezett a polgármesterhez: Hurráh! Eppen most érkezett meg Sopron város és Sopronvármegye szeretetadománya: 22 csomag. Az ezred az első vonalba vonul a 31. népfőlkelőezred felváltására. Hárszoros éljen a nemesszívű adakozóknak és legbensőbb köszönet a soproni 18. népfőlkelőezred minden népfőlkelőjétől. Éljen a polgármesterné! Háromszor is éljen! Éljen! Éljen! Éljen! — Laehne alezredes, Waldherr őrnagy, Kálmán Ernő dr. századparancsnok, Einbeck Mátvás hadnagy.

Orsolyita apácák gyűjtésének eredménye. Katonáink karácsonyi megajándékozására a többek között a következő pénzadományokat bocsátották rendeltetési helyére: Elemi iskola: K 152:56; — Polgári iskola: K 222:60; — Leánygimnázium: K 36:60; Elemi tanítónőképző: K 141:40; — Polgári tanítónőképző: K 32:— Összesen: K 585:16. Ilyenkor mégis csak jó, hogy vannak kath. szerzetesrendek és kath. intézményeink, a melyekben mindig ápolják az áldozatkész hazafiságot.

Városunk szégyene a Brenneri utnak, befelé jövet, 150—200 méternyi hosszúságban a jobboldala, melyen vizen, sáron, tócsákon át naponta ezer meg ezer katona közlekedik, Már hónapokkal ezéltört kértük a város mérnöki hivatalát, hintesse be legalább kis kavicscsal ezt a teljesen rendezetlen, senki által sem gondozott, hepe-hupás, gidres-gödörös járóhelyet; mégigérték, de mai napig semmimsem történt. Igaz, hogy jó főmérnökünk távol van, talán Lengyelországban igazgatja az utakat; de talán van helyettese? Vagy valaki, aki ilyenekre is felügyel? Aki nem hiszi, hogy itten mily galíciai állapotok vannak, jöjjön, győződjék meg állításunk valóságáról. De vigyázzon: be ne süppedjen a sárba és csak az árok szélén menjen, jól a fákhoz kapaszkodva, mert különben a tócsákba merül, vagy az árokba csuszik. Szegény jó népfőlkelőinknek szép sárba bakancsait ugyancsak már alaposan bepiszkította a vehemens tapadó sártömkeleg. Csodálkozunk azon, hogy a katonaság is ennek az utnak a rendezését még nem tette szóvá. Nagyon kérjük a város vezetését, kegyeskedjék a bajon legalább némiképen, de sürgősen segíteni annál is inkább, mert már többször saját szemünkkel győződhettünk meg arról, hogy szegény jó katonáink a lejtős, sikos talajon elcsuszáltak s belebukfencsztek az árokba, a sárba.

Bukoviniai népfőlkelők Sopronban. Közel 2500 bukovinai rutént, csángót és oláht láttunk Sopronban átutazóban. Innen mentek Leobenba, hol kiképzik őket. A déli vasutnál ebédeltek s nehogy csodájukra járjanak, az Erzsébet-kert alsó részén át kísérték őket vissza a győri indóházra.

Föltámadtak halottaikból. Gregorits János, 23 éves füleszi származású 76-os bakát, gondolatban már régen eltemették; halálát a veszteségi lajstrom is már hozta s a Vörös Kereszt Egyesület ezt meg is erősítette. Megsíratták tehát, sőt lelkiüdösségéért két izben már halotti misét is szolgáltattak. Föltámadt — irt a fiú nem régen levelet édes anyjának, hogy mint sebesült Moszkvában tartózkodik, hol operációnak

néz elébe. Kéri özvegy édes anyját, imádkozzék érte, hogy hazakerüljön. Kétszeresen ad most hálát Istennek az aggódó édes anya, hogy mégis csak életben van a fia. Beszéltek arról is, hogy Adler Kaufmann Leeb sopronkeresztúri előimádkozó szintén elesett. Nevezett ki jókedvéről általánosan ismert volt, 18-as honvéd szakaszvezető s mint szanitécz működött az északi harctéren és Svartner őrnagy halottáért ment ki az erdőből s állítólag akkor találta el az elenség golyója. Hogy nevezett is megsebesült az igaz, — de ma már Sopronkeresztúrt tartózkodván, — újból életben van.

A galíciai katonák közül 4 főfegyverzett baka s 1 tüzérkaplár 11-én éjjel 3 óra tájban belejött az ikvahidi Hodits-féle Otthon-kávéházba, ahol vidám hangulatban, szuronytszegezve keresztül-kasul kuttatták annak helyiségeit, amiből köztük s a kávé között hangos szóváltás keletkezett, úgy, hogy a kávé menekülni volt kénytelen. Rendőrről kiáltottak, mire meg is jelent azonnal Szalay László árvaszéki irattáros, mint polgárőr, utána egy rendőr. A disputa folytatódott, a tüzér kardja villogott, de végül a szuronyos polgárőri puská is tán imponált, kiutaskolták a polákokat, akik a városmajor kerítésén át futva menekültek. Egy tiszt tüstént telefonált a honvédséghez. Meg is jelent egy honvédpatroul, üldözőbe vették a galíciaikat, kétszer már a levegőbe is lőttek, hangzott még több lövés is mire a menekülők megadták magukat s elfogták. Mit kerestek a kávéházban s miért menekültek s patroulban voltak-e a galíciaiak, azt tán majd a vizsgálat fogja megállapítani.

Mennyt segélyt fizetnek ki? A hadbavonultak hozzátartozóinak segélyére a vármegyében naponként 13.000 koronát fizetnek ki; Sopronban pedig naponta 1300 K-t.

A Szent Család karácsonyi száma gyönyörű tartalommal jelent meg. Sokkal több igényű tolyóiratok is megirigyelhetik egyik-másik tételét. A lap egyúttal huszonöt éves jubileumát is ünnepli, amiről a vezető cikk értesít bennünket. Azután Sik Sándornak, egy himnuszfordítása csendül meg ezüstös csengésével. Prohászka Ottokár ir családainkról a háborus időben hozzá méltó mélységes, de mégis egyszerű cikket. Azután pedig következik az egész füzet drága kincse, boldogult trónörökös párnak kedves árváinak levele, amelyben megköszönik a Szent Család részvétét. Zsófia hercegnő írja e sorokat kis testvérei nevében: Szívvel köszönöm a nekünk küldött Szent Család füzetet és a kifejezett részvétet. Hohenbergi Zsófia. Az izléses kiállítású folyóirat előfizetési ára egész évre 2 korona. Megjelenik minden hó elején. Kiadja a győri Kármelita-rendház.

A soproni kerületi kereskedelmi és iparkamaránál indított gyűjtés eredménye. A kamara 4000 koronás hozzájárulásától eltekintve, kitett november 30-ikáig 7412 K 9 f-t. Ebből mosonmegyei adomány 721 K 30 f, sopronmegyei (városi) adomány 4774 K 60 f, vas megyei adomány 1349 K, zalamegyei adomány 568 K, összesen 7412 K, 90 fillér. A kamara a Vöröskereszt-egylet mosonmegyei választmányához 1500 K, sopronmegyei választmányához 5000 K, vas megyei választmányához 2500 K, zalamegyei választmányához 1800 K, összesen 10.800 koronát utalt át. A fennmaradó 612 K 90 f, a még ezután befolyó adományokkal a gyűjtés befejezése után fog felosztatni.

Malomháza. Bucolis András itteni földmives még a mozgósítás első napjaiban vonult be ezredéhez, hogy a királyt és a hazát életével és vérével szolgálja. Mivel hozzátartozói eddig semmiféle életjelt róla nem kaptak, szinte bizonyosra vették, hogy a haza védelmében elesett. Hú felesége már fekete színű ruhát öltött magára, midőn a napokban a levélhordó egy sok pecsétet levelet hozott. Felbontva a levelet lájja, hogy holtnak hitt férje ír neki Szibériának Tomszk kerületéből. Az oroszok őt, vala-

mint több környékbeli társát az oroszországi harctéren foglyul ejtették és miután 17 napon át Moszkva irányában gyalogoltatták, vasútra ültették és az Ob folyó mellett fekvő Novo-Nikolajewszk nevű városba vitték. A szeptember 27-én kelt levél megemlíti, hogy már akkor havazott ott és a hideg is meg lehetőségesen nagy, velük azonban jól bánnak és szükségét semmiben sem szenvednek. A levélborítékon levő bélyegzésekből azt lehet látni, hogy a levelet vagy hét helyen megcenzurálták, azért jött csak három hónap múlva rendeltetésének helyére. No de most is szívesen fogadták!

Mikor lesznek a csornai vásárok 1915-ben? Vizkeresztjén jan. 11-én (hétfő); Gergely-napi március 15-én (hétfő); Fülöp. Jakab-napi május 3-án (hétfő); Szent Iván-napi június 24-én (csütörtök); Szent Mihály-napi szeptember 29-én (szerda); Szent Márton-napi november 11-én (csütörtök). Ezenkívül minden szerdán hetivásár és minden hónap második szerdáján egyúttal rendes állatvásár is van, ha pedig ezen napra ünnep esnek, a hetivásár a megelőző napon tartatik.

A soproni sebesültátlomány ezidő szerint 1700 emberből áll, akik a különböző kórházakban vannak elhelyezve. A vármegyei üdülőtelepek is egészen megteltek. Itt is közel 900 ember tartózkodik.

Piri és Székely-cég a hadbaszálltakkal való levelezésére szép és rendkívül diszkrét kivitelű I. Ferenc József és Vilmos császár arany dombornyomású arcképével ellátott miniatűr, 9×12 cm. nagyságú

áboriposta

borítékot és levélpapírost

hozott forgalomba. Ára levélpapírral együtt 5 fillér, 100 drb. papirkazettában 5 kor. (Vidékre portómentes küldés.)

Kapható: Piri és Székely-cégnél Sopronban, Háromházter 3. — Máhr Árpád cs. és kir. udv. könyvkeresk., Monsberger Gottfried papírkeresk. Várkerület — és az összes dohánytözsdekben.

Könyvkötő-tanonc

fokozatos fizetéssel felvételik **Piri és Székely** könyvkötészetében, Sopron, Háromházter 3.

TÖPFL ANTAL

diszletfestő és mázoló

Szélmalom-utca 6. SOPRON. Rákóczy-utca 17.

Elvállal minden e szakmába vágó munkákat, mint templomfestéseket stb. minden kivitelben, a legegyszerűbbtől a legfinomabb és művészies kivitelig. Kívánatra tervrajz és költségvetés.

Alapítattott 1835.
Alapítattott 1835.

HILD LIPÓT

okl. kőműfaragómester és cementárúgyáros

Sopron, Kőfaragó-tér 5. szám.

Ajánlom magamat mindennemű épület- és szobrászmunka, oltárok, szószékek elkészítésére. — **Gazdag raktár kész sirkövekben. — Nagy raktár mindennemű beton- és cement-árúkbán.**

Habermann Gyula

díszmű-, norinbergi és játékarúkereskedő

Sopron, Várkerület 81. sz.

==== Telefon-szám 371. ====

Olcsó árak! —

Figyelmes kiszolgálás!

Karácsonyi

ajándékok!

Legnagyobb választék

játékok és díszmű-árúkbán.